

Egy szám ára 10 korona.

VIII. évfolyam 1922.

42. szám.

Október 15.

ELŐFIZETÉSI AR:
 egész évre . . . . . 520 korona.
 fél évre . . . . . 260 korona.
 negyed évre . . . . . 130 korona.

Egyes szám ára:
10 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Őszi este . . .

Őszi este . . . csend borul a tájra
 Fölzendül a sziv hármóniája . . .
 Hervadt levél . . . nem szól a madárdal,
 Eggyé lett a sárga hervadással.
 Olyan a föld, mint egy sárga tenger . . .
 Buslakodva jár benne az ember,
 Őszi estén, levél lehullásán
 Elmerengek életem folyásán.

Őszi esték, szépek vagytok nékem,
 Hozzátok de hasonló bus életem . . .
 Bus életem minden áldott napja:
 Ifjuságom napját siratgatja!
 Őszi esték, drága őszi esték:
 Régen volt az, amikor letették
 Ifjuságom virágát a sirba!

— — — — —
 Őszi esték . . . meg vannak már írva!

RADIUS.

Szilánkok.

Debrecenben községi párt alakul, amely politikai álláspont nélkül egyesíti a keresztény magyarokat, hogy új életet teremtsenek a városházán. Erzi is ennek erejét Márk Endre és sejti is, hogy nem fognak hallgatni Márk-kendre.

A Csokonai színház helyzetének javítását úgy akarja biztosítani a város, hogy fűtőanyagot ad. Csak aztán be ne fűtsenek vele.

Debrecen város utcáit előnti a szemét. Szurja is mindenkinek a szemét. Csak a köztisztasági vállalat szemét nem bántja a szemét.

Mindennek emelik az árát. Szalad felfelé a buza, a tengeri, a zsir, a tej, a vaj, a tojás. Szalad mind, egyre magasabbra. Az emberek meg futnak utána. Ugyan miért? Hiszen úgy sem érik utól.

Szegény színházunknak sok nehézséggel kell megküzdenie. Segítségére siet a város és kétszáz öl tuskót ad, hogy melegítsen vele. Szegény színház dirib-darab görcsös tuskót kap. Még rossz fát tesz vele a tűzre.

A nagy drágasággal foglalkozni fog a városi tanács is. Hogy elkelne most a jó tanács?

Fura világot élünk. Ha valaki éveken keresztül butelliás bort ivott, meggyűjthette az üvegeket, mert senkinek se kellett. Most már olyan kápos az üveg, hogy ha az összegyűjtött butelliákat eladja duplán vissza kapja az éveken keresztül megivott bornak az árát.

A városházán folyton az emelésekről esik szó... És mindent fel tudnak emelni, csak épen a — városházát nem.

Központi temetőt létesítenek Debrecenben. Vajjon elég nagy lesz-e ahhoz, hogy a debreceni lakosság nagy bubánátát is ellhessen benne temetni?

Mindennek magos most az ára. Még a város főügyésze is Magoss.

Az emberk akármerree lótnak-futnak, akármit tesznek vesznek, akár mennyit gondolkoznak, dolgoznak és tépelődnek, mindennek a vége — adó. Mikor lesz már szegényekből egyszer — vevő is?

A színészeknek se rózsás a helyzetük. Egyre-másra tanácskoznak a színháznál. Na majd a városházán fognak helyettük — komédiázni.

Minden jegyváltás után vigalmi adót kell fizetni. Nagy teher. Azért nem akarnak mostanában a fiatal emberek — jgyet váltani.

Egy tojásnak már negyven korona az ára. Háttha csirke is van benne?

Annyi bizonyos, hogy soha se lehetett annyit gyűjteni, mint most... de gondokat. Még van, amit félre is ehet az ember... a kalapját.

Borban az igazság, mondja a régi magyar közmondás... Igen, de hol a — bor?

Az uridivat ipar már Debrecenben a színpadon is erősen szerepel. A mult héten a Sárga keztyű, a jövő héten a Kék frakk... Később jön a sárga bugyogó...

Terikének.

Találkozásunk emlékére.

A szívem eleped a vágytól,
egy édes forró csók után.

Óh te drága szőke angyal,
Tőled várom ezt. Régen, bután.

Mint szülőtlen árva gyermek,
Ugy tengetm borus napjaimat.

Csak téged kíván szívem, lelkem
S elfeledném bánataimat.

T. Zs.

Értesülésünk szerint a borbély legények megalakították a „Pomádé” szövetséget és csatlakozásukat jelentették a kovácsok „Patkó” szövetségéhez.

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerkezeti be **ozipő** és **osizma** szükségletét méret után, ha lemegy **FÁBIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős
munkás cipők.

Találós kérdés és felelet

— Tréfa. —

— *Ki a legmagosabb ember a városházán?*

— *Magoss György.*

— *És ki a legnagyobb?*

— *Aki a legkisebb — Vargha E'émér.*

Festői tudomány.

A magyar civst jellemzi ez a kis eset, ami Szepessy Gyurkával a fiatal tehetséges festőművésszel történt Debrecen egyik közel fekvő falujában. A művész egy kis tudomány-körútra indult vele lakó öcsésével, hogy ismereteit gyarapítsa.

De X. faluban a fő utcáról letérvén eltévedt egy zeg-zugos utcában, úgy, hogy nem tudott kitalálni az egyenes főútra. Öccse proponálta, hogy térjenek be egy házba, majd adnak ott utbaigazítást és legalább meg is pihennek. Be is mentek.

A háztulajdonosa jó módu parasztagazda, szívesen fogadta őket. Mikor a festői felszerelést meglátta, így szólt: Tán csak nem piktorok az urak? De bizony azok volnánk — felelte Szepessy nevetve.

— Hát mondok van nekem egy pitarom osztán azt kék kiföstenil. Mit kér érte az ur? Mi? — Szepessy Gyurka mosolyogva szólt:

Bácsi! Nem vagyunk mink olyan festők, akik a falakat festik.

Mink vászonra vagy papírra szoktunk festeni.

— Hát iszen az köll nekem is, mondok!

De bácsi! Értse meg, mink nem festünk falra! Csak papírra!

— Erre aztán belenyugodott az öreg, hogyha nm lehet, hát nem lehet.

De bucsuzáskor még megjegyezte: De iszön az árigyelussát! Megfizettem volna az uraknak én becsületesen!

Papir ember.

Intervju Babiczy Bélánál.

A „Villám“ kiváló munkatársánál.

Nagy megdöbbenéssel konstatáltam, hogy kitünő munkatársunk B. hetek óta a legtitokzatosabb módon, minden külön értesítés nélkül előre megfontolt szándékkal elűnt a Villám hasábjairól.

Tíz napi megfeszített nyomozás után sikerült őt rejtekhelyén megtalálni, sőt beszéltem is vele.

A következőkben számolok be fáradságos kutatásaim végső eredményéről.

— Az ajtajára a következő furcsa modort fedeztem fel:

Névtelen ember

Nem fogad reggeltől másnap reggelig.

És tényleg az ajtó többszöri érteyes tolakodásomra is zárva maradt. De mire való a riporteri ökle?

Addig dörömböltem, míg nem egy halk „ki az ?“ t kiszorítottam a kulcslyukon.

— Pénzeslevélhordó! Feleltem elszántan. Mire az ajtó nagy hirtelenséggel, derűs robajjal felpattant.

— És ott állottam a megrettent író előtt.

— Óh! Én szamárral! Kiáltott fel harsányan. Egy másodperc alatt beleilleszkedtem a helyzetbe, gondolhattam volna: ha már pénz, hát feltétlenül megcsal engem.

De ekkorra már a halhatatlan íróasztala előtt állottam. Foglalt helyet Zsiga mondotta unottan, miután látta, hogy már minden hasztalan.

Valami jó ujságot kedves Mester, kérlek békítő hangon.

De, mert nem felelt, tovább kérdeztem:

— Mi az oka hosszas hallgatásának?

— Megdöglött a kutyám — felelte éktelen meglepetésemre.

— Nos és ezért...

— Ezért, felelte komoran.

— Kedves dög lehetett, hogy így sajnálja.

— Kedves. Drága volt. Egyenesen drága volt. Háromszáz koronáért vettem, folytatta a multba elmerengve.

Kilencszer adtam el, hol hatszáz, hol nyolcszáz koronáért. De másnap mind a kilencszer visszajött. És többé nem jött vissza. Elment. Megsemmisült. Mint egy hervadt levél a fáról, bánatos bágyadt őszi estén, végleg megszűnt dobogni a sziv. Ki kilencszer és a csengő... izé a papirpénzt... az élet koronáját jelentette a számomra.

— Borzasztó! Rémes! Feleltem, ökölnyi könnyeimet törülgetve.

Nos és nem tudott rajta segíteni kedves doktor?

(De a doktor fejcsóválva beszélt tovább): Lehetetlen volt a segítség. Higyje el uram! Lehetetlen volt.

— De hát mégis mi volt a baja szegény jószágnak? kérdeztem még mélységes fájdalommal.

— Egy M. féle verset olvasott szegény. Felfordult tőle.

— És nem lehetett volna neki hirtelen ellenmérget adni?

... Adtam neki egy T. Zs. verset, de attól még rosszabbul lett, felelte mélységes iróniával.

— Mire én a cipóm talpáig elpi-rultam, de a cigarettámat fordítva vettem a számba.

Hamar átcsaptam egy másik témára.

— Min dolgozik mostanában kedves B. B.?

— Egy nagy kétkötetes kritikai munkát írok. Az utolsó ívek éppen itt vannak. Remélem néhány hét alatt befejezhetem.

Kalapok tisztítását,
vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból ujakat
:: :: készítek. :: ::

Beliczay
kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

— Mi lesz a címe? — kérdeztem élenken.

A lírai költemények befolyása az agyi központokra és a perifériára és a Magyarországon szokásban levő elhalálozásokon, valamint a veszettség leküzdésére, különös tekintettel a babkivitelre.

E pillanatban a plafon megrepedt és a száakadó esőbe bőrig ázva értem lakásomra.

Papir ember.

Ősz jött reánk...

.. Ősz jött reánk, borongó, méla álom...

A hervadás, bus tünődésre int;
A fájó sziv, ha megsebeztek
egyszer:

A kedélyre mély fájdalmakat
hint!

Mert fáj az élet, fáj a halál
nékünk!

— Ha hullni látjuk sugaras
reményünk!

Ha á mainon a halál az ur;
Ha sötétedik a kékes a ur...

Ősz jött reánk, az életünk is
ősz már,

Óh ifjuság! hol vannak vágyaid?
A csalódás, a vágy, a zsarnok
álom:

A „szépek“ összetörte
szármait...

Mert fáj az élet, fáj a halál
nékünk,

Oda a hitünk, oda reményünk!
Ma minden... minden sammivé
feszül;

— De ránk a remény sugara
derül.

Ifj. Radványi Sándor.

AKTUÁLIS STRÓFÁK.

Három Görög és négy Török,
Mind a hét kinjában hörög.

Hét nagy ágyu dörögve zörög.
Görög-Török háboru — örök.

T. Zs.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼
E rovatban közlötték az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :-

Mondja kedves Rakovics ur, ha már felemelték a borotválás árát — felemelték a réz iccét is?

Mondja kedves Szőke ur, ugyis, mint a hármás borbélyszövetség tagja — mikor volt himlős?

Mondja kedves Halász ur, miért halász ön? És ha halász, miért nincs a debreceni piacon — hal.

Mondja kedves K. János és H. László urak, hogy tetszik a Teleki utcai két kis leány? (Kérdik a farsori lócák.)

zományos ur Hajduszoboszlóról, nem fél, hogy magára is le esik a Villám a városházai kutnál? (Kérdik, aki mindig látja ott önt.)

Mondja kedves Karika gépész ur Hajduszoboszlóról, tud-e már a kis leányokkal kurizálni teccösen? (Kérdik, aki még nem tudott.)

Mondja kedves Végh Ambrus ur Kabáról, mikor magától azt kérdik, hogy miért jön haza Nyiregyházáról, maga azt szokta dalolni,

Mondja kedves Juhász Ambrus ur Kabáról, ugyis, mint magán ember, ugyis, mint férjiszabó, igaz, hogy magácskának az a nótája, hogy minek is a barna énnékem, mikor én a szökét szeretem? (Kérdik egy kíváncsi barna.)

Mondja kedves Varga Lidia Hajduszoboszló Bocskai vendéglőből, miért várja azt az ujságost olyan nehezen, talán szerelmes bele? — (Kérdik, aki nem volna annyira szerelmes.)

Mondja kedves Csuka Antal bihogy Megérdemli az lány, kiért sáros a csizmám? (Kérdik egy kis kíváncsi.)

A NAGY BAJ.

A kántor megkérdezi az öreg magyartól:

— Mi a baj, János gazda?

János gazda sóhajt:

— Nagy

Aztán sorra szedi:

— A régi jó világba semmim se volt, csak egy tehenem, meg három tikom. No most. Begyütt a háboru. Eccerre csak azon vettem észre magam, hogy az egy tehénből tiz tehén lett. Mikor aztán jó magas vót az áruk, elattam őket. Kaptam értük egy tarisznya pézt. A tikokból is bevettem egy tarisznya pézt. A borból is, a buzából is.

A kántor nem állhata tovább:

— Ez a baja kendnek?

— Dehogyan ez! — sóhajtozott az öreg. — Az a, hogy még egy láda köllene a péznek, oszt ujan drága, hogy az ördög se győzi

B. B.-hez.

A fényképed oly édes, b'ijos
„De tüzszel játszani
Nem tanácsos“,
Mert a tüz perzsel — eléget,
„Nem bánom, mert szeretlek
Téged“!

Te vagy álmaim ideálja
Te vagy vágyaim örök tárgya,
Zárj karjaidba, érted égek,
Örökös rabod vagyok néked.

GORDIUSI CSOMÓ.

A kormány a zsidókérdés megoldását Maizner Jánosra bizta.

— Régi közmondás az már, hogy ne bizzuk kutyára a hájat.

Gondolatok.

Jósolni sokakl jövedelmezőbb mint igazat mondani.

Semmi sem szerez annyi ellenséget, mintegy rossz helyen elmondott okos megjegyzés.

A hallgatást csak a fecsegőktől lehet megtanulni.

A nyelv sokszor jobban sebez, mint bármilyen éles tör.

f. Kiss István.

**A legszebb virágnak
a magyar nőnek
DIANA-PUDER**

adja üde hamvát

A régi békeminőségben mindenütt kapható!

Gyártja: a Diana Kereskedelmi r-t.
Budapest, V., Nádor-utca 30.

Cefetü mulatónk, mer muszáj.

Falusiak Pesten.

— No hát mos má hova, merre menjünk? — mondok a sógornak, hogy az ebédre kivackolódtonk.

— Hottuggyam én? — feleli a sógor.

— Gyérink a ligetbé — mongya Tukarcs.

kedvek tartya — mondok — de májén, mind eskütpógár mésse ülök rá.

— Nem láttya biró uram — el-lenkezik Matyó sógor — csak üllék má fel no ked is.

Oszt felültem, egy pegy tiz graj-

— Hát mi vóna: á liget, hát liget. Olyan lépős erdő, akár mife-lénk, csak hógy fa kevis ván benne.

— No iszen — mondok — csak nem gyövünk Pestre erdőt nézni, akar van benne fa, akar nincs.

— Hásen ne is ázs erdét nézszsék kétek, há ást a sok komégyiát, aki ott ván.

— Hát van ott komégyia is? — firtatom.

— Jáj, de mennyi!

— No, akkor azt mettapasztaljuk — mondok én is, meg a sógor is, oszt elindutónk.

Bijon jó soká tartott, amétyig ki-jértónk, de oszt vót is ott mit látnyi, amhá szent egy igaz.

De mégis letjobban tetszett mindnyájónknak a sergetyü, aki muzsi-ka szó mellett sirgett-forgott, oszt emcberék, meg asszonyok, de még katonák is ültek rajta.

— Üllönk fel — biztat a sógor is, meg a Tukarcs is.

— Csak üllönék fel kentek, ha

cárt kóstát, egy kocsiülésbe, mellém meg a sógor tü, velünk szembe meg a Tukarcs.

Megindult osztég a sergetyü, oszt sirgett egyaránt sietve.

Eccerre a Tuakres elkezd szoron-gatnyi az ölit, a szája meg tátog, de nem szól.

— Beszélly, ha balyod van — mondok — oszt ne tátogj.

Decsak továbbat is tátogott, hát a sógor jó hátba vágta.

Erre oszt eccere mennyilatkozott, oszt hejába ordittunk rá, hogy fére fordicesa a fejit. Csak egenyest tar-totta, hogy a sógor öle, meg a koci is csupa csesznye lett.

— No — törüte nyakon Tukar-csot nyakon a sógor — ijjár az, aki cigányval szövetkezik, hogy ütne agyon a ménykü még a fáját is.

Oszt azé hijába kajabáltunk, hogy állyük meg a sergetyü, mer nem át meg, ha sirgett tovább.

Mire oszt megát, má akkor a só-gor is kéküt-zödüt az indulattu, aki

benne kavargott.

De oszt hamarjába leöntötte a torkát egy kupica papramorgóval, hát mégis csak jobban lett.

Dejazé csunyan nézett Tukarcs-ra nagyon, ammeg ódalgott tüle.

Hogy oszt bódorogtunk, hát aszon-gya a sógor:

— Nézze má sógor, unnézem itt jót lehetnye mulatnyi, mer táncol-nak is.

— Gyerönk be hát — mondok — oszt bementönk.

Oszt néztük, hottáncolnak. Eecer oszt elkezték verekednyi, oszt min-ket is üttek, hát mink is üttönk.

— Igaze — kaját a sógor felém, hogy ép ellegénynek a fejhe vágott eszszéket — memmontam, hogy itt jó mulaccság lesz?

Dejazé mésse vót jó mulaccság egészen, mer az én fejemet ugy el-trafták egy seres flaskával, hocs-csak ugy döt belölem a vér.

Hát én abba is akartam hanni a mulaccságot, deja sógort má na-gyon szorongatták, hát muszáj vót folytatni.

— Ne haggya ked magát sógor — mondok, oszt egy székvel szétüt-tem a mulatók közt, hogy csak ugy dütek, ki jobbra, ki balra.

Hát nem mémminket fogtak meg a rendértk?

Hogy mink verekettönk!

Montam is a rendértiszt urnak, hogy aszondom:

— Mán követem az urat, a tiszt urat isz mink csak nézni gyöttönk be, nem mulatnyi, deja sokaság muszájított a mulaccságra akara-tónk ellen.

Dejazé mégis bevittek.

SZIREK ANDRAS

elsőrendü uri- és egyenruha sza-bósága angolgyapjuszövetek isko-lai és egyenruházati sapkákra

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 503.

Diák-nóta.

(Énekli: Marietta.)

Tibikém édes, hajtsa a keblemre
Azt a selyemfürtös, szép barna
fejét.

Tibikém édes, drága kis diákom
Nézzen szemembe, ne süssse le
szemét.

Tibikém édes, drága kis diákom
Tudja-e, hogy a „corpus juris“
semmi?

Tibikém édes, elhiheti nekem
Többet ér annál a „corpusfemini“!

Tibikém édes, mért komoly
az arca?

Drága kis diákom

Méért nem nevet?

Tibikém édes, mért remeg
a hangja,

Mikor a tülembé sugja, hogy
szeret?

Tibikém édes, öleljen meg
hamar

Ne legyen gyáva,

Édes kis számár.

Ne féljen szentem,

Nem látja senki.

Nem buktatja meg magát

Ezért a tanár.

„Névtelen asszony“.

ISMÉT MEGDRÁGULT A DOHÁNY.

— Nem tudod, miért emelték
már megint a dohány árát?

— De igen. Tévedésből.

— Hogy-hogy?

— Hát, a másik „dohány“ na-
gyon leesett és tévedésből ezt emel-
ték fel...

AZ ASSZONY.

Halálos ágyán feküdt az asszony.

Az orvos éppen e percben távo-
zott s a boldog házassága tizedik
évét taposó férj — reménykedve
állt neje halálos ágya mellett.

— Milyen csinos ember ez az or-
vos! — szólt elhalóan az asszony és
— nem halt meg.

Követet választónk.

Falusi eset.

Beütött nálónk is a követválasz-
tás. Peggy még messe vót, mégis meb-
bánta má a fejem. Mer hogy be-
ütötték.

De szivesn viselem a bajt, mer-
hogy a hony hazáé, meg oszt kivált
az alkotmányé ereszthet az ember
eppár csepp vért is, ha muszáj.

Dehát elmondom má az esetet,
mivelhogy eset vót, pegy nagy. Bi-
zonyság rá a bevert kobakom.

Uttörtént az eset, hogy a gyelöl-
tönk mekkütte az ászlókát, oszt bi-
ró uram kiosztotta a választó pó-
gárok közt.

Éppeg csak nekem nem adott, mi-
velhogy épp az osztályozáskor nem
vótam otthon, mer Pesten ónáz-
tónk a Marcsával, meg oszt azé is,
mer bíró uram a Jégengyüttnek
atta az én ászlórészemet, oszt nem
jutott.

Méregbe is gyüttem e miatt, de
nagyon, oszt aszondom bíró uram-
nak, hogy mondok:

— De mán bíró ur, nem mon-
dom, hogy így, meg úgy, csak any-
nyit mondok, hogy aszondom: aki
kutya fája van a ked eszinek, hát
én nem juttam eszibe, hogy az ász-
lókát osztotta ked?

— Hogy: ne acsarkodjék itt ked
— aszongya — ha foglya beja szá-
ját.

— Má mint én — megest bizony-
kodik bíró uram.

— Tyüh — kajátottam el ma-
gam, oszt a nammérgtü memmar-
kolásztam a kisbíró haját, merhogy

avvitte az ászlót a Jégengyüthő —
tán bijon ménne is szólyak, ha én
hallgassak a világos igazságom
mián? oszt, hogy bíró uram is ott
serte-fertét a kisbíró környékin, a
kit üttem, hát a bíró uram képin is
jót huztam végig — esupa vélet-
lenségbü.

— Nem vót gilt — biztattam bí-
ró uramat, mer hogy igaz is vót —
nem kednek vót szánval az ütés,
ha a kisbírónak.

De üsse meg kedot a ménkü esu-
pa véletlenségbü — ordította el ma-
gát bíró uram — nem addig van a!

Oszt a többi eskütt-pógárral
együtt rám estek, oszt hullt rám az
áadás, olyan sürüven, akar a ta-
vaszi eső.

— Elég vót má! — ordítottam,
hogy egy kis lélegzethe juttam.

— Nem a! — ellenkezett bíró
uram, oszt megest csak püfölnyi
keztek, mer csak ekkis pihenőt tar-
tottak.

— Ne bolondozzanak ketek —
kajabáltam — elég legyen má a tré-
fábu, mer maj igaziba veszem.

— Nem is tréfa e — kajabát a
bíró, oszt hogy magam is keztem
látnyi, hoccsakugyan nem a, hát
néztem, hogy merre tágasabb a
világ?

Oszt ki is ugrottam a kösségház
ajtaján, oszt melléptem, mer mu-
száj vót. De má aggyigra ugyan
mecscsufoltak, hát a kertek allyán
mentem haza.

— Micsinát ked? — ridogát a
Marcsa, hogy mellátta az képes fe-
lem, ahun az orrom mán olyanra
dagatt, akar egy valóságos tuk-
mány.

— Diskurátónk a kösségházán a
haza állapotján — mondok.

— Szépen diskurának ketek —
meget okoskogyik a Marcsa — ha
az orrát is beüttetyi.

— Az ászló az oka — mondok.

— Miféle ászló? — firtattya
Marcsa.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szíték. Alakítok, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBRÉZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

— Aki nincs — mondok — de jázém memmutatom hollesz!

Oszt meg is mutattam, mer gyütt egy cucilista követgyelölt, oszt annak az ászlóját dugtam ki a padláslyukon.

E mián ütték oszt be a fejem.

Ammeg ugy esett, hogy a Jégen-gyüththó tértem be egy ital bor ernányába, oszt az igazi követ pógárai is ott vótak.

Eccer oszt megszólít Madzag Gábor, hogy aszongya:

— Hallya-e ked — má mint én — van-e kedbe becsület?

— Honne vóna — erősitem.

— Ha vóna — megest pattog — nem csufitaná ked el a falut.

— Hát elcsufitom? — csudálkoztam.

— Bijon el, mert ked az egyesegyedü, aki cucilistanak csapott fel.

— Csapott a guta — mondok én is nasszóval, mer hogy má méregbe gyüttem.

— Ne tagaggya ked, isz ott az ászló!

— Ott ám — mondok — mer ketek elszették előlem, amétyig én Pesten vótam.

— Hát hzza be ked! — kijabáltak rám.

— Honne! — mondok.

— Hát nem? — megest firtatták.

— Bijon, hogy nem! — erősitem.

Oszt csak közrekaptak, oszt elkeztek csépelnyi, ki botval, ki egyebbel, oszt beszakitották a fejem, hogy csak elterültem a földön, akar egy béka.

De be is huztam a cucilista ászlót!

MÁSODIK FREGOLI.

Rosenzweig: Szervusz Samukám! Hallottam, hogy te második Fregoli lettél!

Lebovits: Wie heiszt?

Rosenzweig: Azt mondják, hogy te egyik pillanatban egy régi rongos kabáttal mégy be a vendéglőbe és a másik pillanatban egy gyönyörű überzieherrel jössz ki.

Tüskés Böske nótái.

A „Villám“ szerkesztősége
Kossuth utca három,
Van énnekem gazdász babám
A „Pallago“ három.
Elkopik a cipóm sarja,
Mig kijutok a „Pallagra“
Megvan a nagy károm.
Nem segít rajtam a „Villám“,
Kossuth-utca három.

A vagyonmentő vásáron
Király-utca kettő,
Akad nekem gavallérom
Akár tizenkettő.
Akad szőke jogászyerek
Barna gaz ászgyerek,
Amelyik legjobban tetszik
Arra árverezek.

„Névtelen asszony“

A PIACRÓL.

Egy csizmadia-mester berugott állapotban megáll a Szent János-szobor előtt és ájtatoskodni kezd!

— Dicső vagy, fényes vagy, mind a holdfény!

Hallja ezt egy gézenguz inas és a szobor másik oldaláról kísérteties hangon így szól:

— Részeg vagy, piszkos vagy, mint a disznó!

Megrökönyödik erre a jó csizmadia, leborul a szobor előtt és fogva-cogva könyörög:

— Óh, ne mondd azt, János!...

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-szintén **Fáyarokkrém** és **Fáyszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajdusági bajuszpedrő** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Színház mellett)

EMBEREK TULAJDONSÁGAI.

Intelligencia: A monokli hordása.

Szótartás: Két évvel ezelőtt megígért pofon megadása.

Elővigyázatosság: Lakából való elmenésekor a feleségének a spájba való bezárása.

Kockázat: Cipőt vásárolni.

Vakmerőség: Lirai verset írni.

Időmegtakarítás: Maizner verset el „nem“ olvasni.

Lehetetlenség: A zsidó kérdést megoldani.

Papir ember.

AZ AGGLEGENY.

— Agglegény maradtam, de azért a boldogságomat én is csak nőnek köszönhetem.

— Hogy lehet az? s aztán kinek?

— Hát a védangyalomnak, a ki minden kísértés közepett megóvott attól, hogy megházasodjam.

ISKOLÁBAN.

Náadorispán látja Toldit a nagy fával — olvassák az iskolában.

Egy fiu jelentkezik.

Mi az? — kérdi a tanár.

— Ezt nem jól írta Arany János — mondja a tanuló fontossággal — mert nem a fával látja, hanem a szemivel.

Színház.

Maizner János költőt megkérdeztük, hogy mi a véleménye a „Sárga keztyű“-ről? Hát eredetéről lehetne sokat beszélni — felelte — csak rémesen drága. A multkor vettem egyet s a fene egye meg! 1800 koronát kértek érte.

Papir ember.

FINOMAN.

Nagysága: Lotti, ma a színházba megyünk...

Lotti (szobaleány): Soh'se exkuzálja magát előttem a nagysága!

Minden jokedvu ember terjeszti a „Villám“-ot.

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

1922. október 15-én vasárnap:

A kis hazátlanok!
vagy Páris gyermekei.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. —
órákor. — Jegyelövétel d. e. 10 órákor és

ÜZLETI SZELLEM.

Tanító: Gyerekek, holnap van a hittanvizsga, a római katolikusok számára. Mint minden évben, ugy ezidén is a tisztelendő ur díjat tűzött ki. Ezt a díjat — amint tudjátok — az nyeri, aki az utolsó kérdésére legjobban megfelel. Hát csak azt akarom mondani: „Okosan gondolkodni“.

Másnap a hittanvizsgán a főtisztelendő felveti az utolsó kérdést:

„Ki az, akit Istenünkön kívül legjobban tisztelni és besülni tartozunk?”

Egyik tanuló: Az apa.

Főtisztelendő: Nagyon szép, az atyánkkal szemben nagy tiszteletet

és becsületet tartozunk tanusítani, de a kérdést még sem találtad ki... No, ki tudja... senki?

— Én! (Egy hang az utolsó padban.)

Főtisztelendő: Hadd halljuk!

A tanuló (hangosan): A mi szent Jézus Krizstusunk.

Főtisztelendő (mosolyogva): Nagyon jó! Bravó! Mi a neved, fiacskám?

A tanuló: Kohn Ignác.

Főtisztelendő (meglepődve): Egy zsidó gyerek? És hogy jössz te ide?

Kohn: Hallottam, hogy itt valami díjat lehet nyerni, hát eljöttem.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Mihalovits Jenő

**GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.**

**DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.
A városházzal szemben.**

**Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választák. o o**

**Kép-
rejtvény.**

Nyomatott a Debreceni Újság nyomdájában.